

BLAATØIER Joh. Mostad

Ekte og appreturert

av K. N. A. og N. A. F. har... arbeide planer for en trafikundervisning i folkeskolen... Da vi nylig talte med veidirektør Baalsrud om trafikforholdene bragte vi trafikkundervisningen paa bane... Ja, trafikundervisning ved skoleene vil jeg anbefale paa det bedste, sier veidirektøren livrigt... F.B. 8-8-1930

Tandlege Rolf Gangsrød

bringer liv i ensformigheten er storkene som spankulerer omkring paa skinnende røde stykker av nogen ben, saa skjærer en kanal sig gjennem landskapet og der svømmer vildender og gjesser omkring... Jeg synes ikke det ser noget videre propert ut paa bondegaardene... Vi suser endelig ved 8-9-tiden om kvelden ind paa bane-gaarden ved Hamburg.

slut tar min part og truer med at jule chaufføren. Nei, jeg likte ikke Hamburg. Og det var saa vondt at se krigsinvalidene som humpet omkring og solgte prospektkort... Olga Bjørn

Reisebrevne.

Til "Fredrikstads Blad" fra Olga Bjørn

Hamburg 3. august. Hamburg likte jeg ikke. Rigtignok var mottagelsen hjertelig. Da jeg kom til hotellet blev jeg mottatt som en længe savnet kjær ven som endelig etter mange farer vender tilbake. Naa ja, tenkte jeg, det kommer vel paa regningen. Og ganske riktig! Tyskerne viser infer uten vederlag i klingende mynt... Reisen fra Kjøbenhavn og nedover var straalende. Solskin og høi blaa himmel. Modne akreer saa langt siet naar, spættet med flammerrøde valmuer... Tyskland. Plate vidder saa langt siet naar og ytterst sjelden en traktor at se. Folk pløjer og harver med hester, og i

Tyskland brukte meget oksar for redskapene. Jeg tenkte vel om mig selv at hadde det være slikke vidder i Norge saa var ikke paa at Ford hadde gjort forretninger med traktorene sine, ja. For vi kan kjøpe maskiner i Norge... At gite paa fæstet mellom Gedsér og Wæremünde og Rindø sine medpassasjerer er en oplevelse. Færgen er i og for sig t helt paladsetederst i baaten er jernbanestasjonene. Derover spisesaal med plads for over 100 mennesker... Men saa mange malte damer har jeg aldrig set før. Vi er sommetider siet her hjemme fra bjerget naar vi ser en dame haandtere pudderkøst eller læbestift paa en restaurant eller i en jernbanevogn... Jeg legger merke til de forskjellige ekte og par. Somme tider er kona gammel og manden ung og da er de lutilte utbegge to. Ellers er de begge kona er forelsket og da er det enkelt. Er manden gammel og kona ung, er hun forelsket og hun gretten. Er de unge beggeto er de en glæde for siet.

Jeg bor paa Jungfernstieg, en av de mest kjendte gater i Hamburg med utsigt over Alster med sine utallige broer og omgitt av trær som sukker grenene i vandet. En 2-3 timers tur rundt i byen med «Rundefarths» viser mig hvad som er at se. Mange eiendommelige bygninger, særlig er raadhuset praktfullt. Men det er noget stivt over byen. Den har ikke Kjøbenhavns brede ynde. Havene er stive, blomsterne strengt og stivt arrangert. Det eneste som virkelig har romantik over sig er Alster... Jeg fik ogsaa en tur ute paa havnen med alle de hundre skiber fra alle verdens land. Det norske flag paa en mastede top gjør mig rent rørt. For Norge er dög bedst allikevel. Det faldt sig slik at jeg ogsaa fik bese mig paa amerikabaaten «Hamburg», en av de fineste i verden blev det sagt. Naa ja, naar jeg kommer hjem skal jeg sandelig gaa ombord i en av vore egne amerikabaater saa skal jeg selv bedømme.

Jeg mistet paraplyen min i Hamburg. Den blev stjålet rett og slet. Forargelig. Jeg sitter paa en bænk paa baaten paa Alster og har paraplyen ved siden. Da jeg skal gaa iland tar en dame den — hun saa ut til at være av middelstanden — og render av gaarde. Jeg etter og føper at det er min paraply. Nei, svarer hun frækt, den er min. Baade kapteinen, billetøren og jeg løper, men hun er forsvundet i folkestemmen. Næste dag maa jeg kjøpe en ny og sandelig prøver ikke en anden dame at stjæle den. Men nu har jeg lært. Jeg bruker mig paa hende, først paa tysk, men jeg kan saa faa kraftuttrykk paa det sprog og slaar om paa norsk. Naa, det gjør visst samme nytte, for hun lusker skamguld bort. Jeg erfarer altsaa at de hamburgske damer er hidse etter paraplyer. Og det bergrer mig at tenke paa at nu gaar kanskje den lede Jyvekvinden og sprader paa Jungfernstieg med min fine paraply, indkjøpt for anledningen. En chauffør forsøker, uten at blunke, at snyte mig for 50 pfennig. Saa blir han sint, da jeg gjør ham oppmerksom paa det. Han skjelder paa tysk og jeg paa norsk til fornøielse for en flok gategutter som dog til-

112202